

# РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. София, 26.03.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД** в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: бриг. генерал РУМЕН ЛЮБ.  
ПЕТКОВ

Членове: полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ  
подп. ВАСИЛ М. ПЕТКОВ

при участието на секретаря ТАНЯ ИЛ. ДИМЧЕВА  
в присъствието на прокурора К. Т. К.

като разгледа докладваното от полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ Въззивно наказателно дело от общ характер № ..0246000600080 по описа за 2024 година образувано по протест на Софийската военноокръжна прокуратура против присъда № 10/02.10.2024 година по нохд № 135/2023 година на Военен съд – София.

С обжалваната присъда състав на Военен съд – София е признал подсъдимия о. р. подполковник П. И. Т. - „Г.ю.“ в Н. р. с. ЗА НЕВИНЕН в това, че в периода 24..10.2... год. - 27..10.2... год. в гр. София, в сградата на С. п. на адрес бул. „Витоша“ № .., ... етаж, стая № ... на служба „С. д.“ в С. в. с., в условията на продължавано престъпление, с две деяния, извършени на 24..10.2... г. и на 27..10.2... г., в качеството му на „Г.ю.“ в Н. р. с., в съучастие, като извършител, с капитан Н. К. К. - „Ю.“ в Кабинета на д.а на Н. р. с., в качеството □ на помагач, без надлежно разрешение, което се изисква по закон - без дадено писмено разрешение по реда на чл. 15, ал.1 от З. с. р. с. от председателя на С. в. с. или от оправомощен от него заместник – председател, и в нарушение на чл. 32, ал. 2 от Конституцията на Република България, използвал с. т. с. - поставен на ръката му р. .... „.....“ със сериен № .....С“ и абревиатура „А.–.“ с вградени ..... с изписана на циферблата марка „.....“, предназначено за негласно събиране на информация, като с него заснел ..... НОХД № 00160/2013 г. по описа на Софийския военен съд, разглеждано при закрити врати, и с него заснел без нейно знание и съгласие гражданско лице Т. М. П., изпълняваща

длъжността „з. с. С. д. на С. в. с.“ в стая № .., ... етаж на С. п. в гр. София, бул. „Витоша“ № .., и ГО ОПРАВДАЛ изцяло по обвинението по чл. 339а, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

Със същата присъда първостепенният съд е признал о. р. капитан Н. К. К. - „Ю.“ в кабинета на д.а на Н. р. с. ЗА НЕВИННА в това, че в периода 24..10.2... год. - 27..10.2... год. в гр. София, в сградата на С. п. на адрес бул. „Витоша“ № .., ... етаж, стая № ... на служба „С. д.“ в С. в. с., в условията на продължавано престъпление, с две деяния, извършени на 24..10.2... г. и на 27..10.2... г., в съучастие, като помагач, с подполковник П. И. Т. - Г.ю. в Н. р. с., в качеството му на извършител, умишлено улеснила извършителя П. И. Т. да извърши престъпление - без надлежно разрешение, което се изисква по закон - без дадено писмено разрешение по реда на чл. 15, ал. 1 от З. с. р. с. от председателя на С. в. с. или от оправомощен от него заместник-председател, и в нарушение на чл. 32, ал. 2 от Конституцията на Република България, да използва с. т. с. - поставен на ръката му р. .... „.....“ със сериен № .....С“ и абревиатура „А.-..“ с вградени ..... с изписана на циферблата марка „.....“, закупен на 21..10.2... г. с фискален бон № 36458760, предназначено за негласно събиране на информация, като с него да заснеме ..... НОХД № 00160/2013 г. по описа на Софийския военен съд, разглеждано при закрити врати, и да заснеме без нейно знание и съгласие гражданско лице Т. М. П., изпълняваща длъжността „з. с. С. д. на С. в. с.“ в стая № .., ... етаж на С. п. в гр. София, бул. „Витоша“ № .., и Я ОПРАВДАЛ изцяло по обвинението по чл. 339а, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 4, вр. ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

Съдът се е произнесъл по веществените доказателства и разноските по делото.

В протеста и в допълнителен протест се сочат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на първостепенната присъда. Установено било по делото, че техническото средство, с което е извършено заснемането може да бъде предназначено за негласно събиране на информация. Двамата подсъдими не са имали надлежно разрешение по закон да използват процесното с. т. с.. Такова разрешение за използване притежавали само конкретно определени служители в Държавна агенция „т. о.“, специализираната дирекция „т. о.“ при ДАНС, Държавна агенция „Р.“ и разузнавателни служби при МО. От друга страна с. т. с., наречени в закона „с. р. с.“ се прилагали след изпълнението на конкретни законови процедури. Подсъдимият Т. лично използвал с. т. с., включвайки го в режим на запис за ..... нохд № 160/2013 година, а подсъдимата К. го улеснила като му дала достъп до делото. В допълнителния протест на прокуратурата се сочи, че не е налице съмнение относно идентичността на закупеното от свидетелите Б. и Р. техническо средство. Установена била целта на закупуването и използването на това техническо средство. Възражава се срещу приетото от съда фактическо положение, дали подсъдимият е знаел с каква памет – външна или вътрешна е техническото средство. Основният съд е приел, че това техническо средство е отваряно, понеже било със сменяема батерия. Този извод на съда се оспорва в протеста, понеже въз основа на него не били

кредитирани показанията на свидетеля Б., които са с пряко отношение към предмета на доказване. В допълнителния протест се сочи още, че изразеното от основния съд съмнение относно идентичността на инкриминираното техническо средство - р. ч. с м. „.....“ и сериен № .....С“, което е описано в обвинителния акт и приложеното такова като веществен доказателство по делото е неоснователно. По делото безпротиворечиво била установена целта на закупуването на инкриминирания ....., както и неговите индивидуализиращи белези. За да възпрепятства външно въздействие и манипулация на ....а, водещият разследването бил оставил същия на отговорно пазене в Държавната агенция „Р.“ – структурата, в чието владение ....ът е бил и преди сезиране на прокуратурата. В протеста се оспорва и изводът на първостепенния съд относно обстоятелството какъв вид е била паметта на инкриминирания .... – дали е била вградена или външна – с карта. Оспорва се изводът на съда относно достоверността на показанията на свидетеля Б., който заявил, че не може да каже, дали ....ът е бил с вградена памет или с външна такава. Съдът бил приел, че щом този свидетел е установил, че в ....а има поставена батерия значи не е могъл да не види, дали паметта му е вградена или външна.

Иска се отмяна на протестираната присъда и постановяване на нова такава, с която подсъдимите да бъдат признати за виновни и осъдени по предявеното им обвинение.

В съдебното заседание пред настоящата инстанция прокурорът поддържа протеста. Изтъква, че съдът не е приел като годни веществени доказателства външен хардиск с № .....5, както и р. .... „.....“ със сериен № .....С и абривиатура „А.–.“, с вградени ..... с изписана на циферблата марка „.....“ и хардиск WD с № .....1. Съдът приел, че военният следовател при съставянето на протокола за доброволно предаване е пренебрегнал и правилата за събирането им, като в противоречие на чл.110, ал.1 от НПК - предметите не са внимателно огледани и подробно описани, което според прокурора не е вярно. Видно от протокола за доброволно предаване от 08.07.2020 г. всички вещи били подробно огледани и описани по всички установени белези и признаци. Описана била и кутията, в която са предадени веществените доказателства, като картонена опаковка с изображение на .... и Т. характеристики. Описано било също, че в кутията имало инструкция за ползване на английски и китайски език, и две ламинирани картончета с отпечатани двулицево кратки указания за ползване на български език. Посочено било още в протокола, че предаващият С. е заявил, че харддискът по т.1 не е регистриран в регистратурата на Д.. и е използван от П. Т., служител на Д., а ....ът по т.2 е придобит през 2014 г. в изпълнение на устна заповед на д.а на НРС. Прокурорът счита, че при съставянето на протокола са изпълнени изискванията на чл. 110 ал. 1 от НПК и предадените вещи неправилно не са приобщени от първоинстанционния съд като годни веществени доказателства.

Съдът не взел предвид показанията на свидетеля Б., който заявил, че лично е обучил Т. и К., да работят с ....а. От показанията на св. Р. било видно, че е бил уведомен, че с ръчния .... ще бъдат заснемани и изнасяни документи

по делото по което подсъдимите били процесуални представители. От комплексната видео-техническа и лицево-идентификационна експертиза било видно, че на преносимия диск - памет представен за изследване подсъдимия Т. е заснет в с. д. на с. в. с.. Като цяло извършването на престъплението от двамата подсъдими било доказано от показанията на свидетелите К. Б., Г. Р., Г. С., частично от показанията на св. Д. Д., Т. П., М. М. и К. М., всички изготвени по делото експертизи, от приложените по делото писмени доказателства, както и приложените макар и неприети от първоинстанционния съд веществени доказателства. Иска се от прокурора отмяна на първоинстанционната присъда и признаване на подсъдимите за виновни и осъждането им за престъплението по чл. 339а ал.1 от НК, а алтернативно се иска отмяна на присъдата и връщане на делото за повторно разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

Двамата подсъдими и защитника на подсъдимата К. сочат, че протестът е несъстоятелен. Защитникът на подсъдимата К. изтъква, че пред първоинстанционния съд представителят на военната прокуратура не е поддържал обвинението и е пледирал за оправдателна присъда и за двамата подсъдими. Протестът, и допълнението към него не съдържат съществени доводи срещу правилността на първоинстанционната присъда. Прокуратурата не е успяла да докаже идентичност между вещественото доказателство-.... приложен по делото и инкриминирания с обвинителния акт ..... Поради това първостепенният съд е приел, че няма предмет и средство на престъплението. Сочи се довод, че обвинението е изначално неясно, което процесуално нарушение е неотстранимо. В тази насока се изтъква, че обвинението срещу двамата подсъдими, че са заснели със с. т. с. явни протоколи, които са без гриф за секретност по ЗЗКИ. Като следваща неяснота се сочи, че е направен опит бланкетната норма на чл. 339а ал. 1 от НК да бъде запълнена с прекалено общата норма на чл. 32 от Конституцията. Бланкетната правна норма според защитата няма как да бъде запълнена и с чл. 13 ал. 1 и чл. 15 ал. 1 от ЗСРС, които определят органите, които могат да искат използването на СРС и реда за разрешаване на тяхното използване. Липсват два от обективните елементи на престъплението по чл. 339а от НК. Ако деянието е несъставомерно, то няма как да бъде доказано. Иска се потвърждаване на първоинстанционната присъда.

Военно-апелативният съд провери изцяло правилността на протестираната присъда и за да се произнесе взе предвид следното:

Първостепенният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

Със Заповед рег. № ...../10.....5 г.10.02.2005 г. подсъдимият П. Т. бил преназначен на длъжност „Г.ю.“ към КД на НРС, която длъжност той изпълнявал и към 2014 г., с военно звание „подполковник“.

С приемането на Закона за Държавна агенция „Р.“ (ЗД.) , по силата на § 2. от ПЗР от ЗД., НРС била трансформирана в Държавна агенция „Р.“ (Д.), която е правопреемник на активите, пасивите, архива и другите права и задължения на НРС, като правоотношенията със заварените на служба

военнослужещи се преобразуват в правоотношения на държавен служител на Д., считано от датата на влизане в сила на закона.

Със Заповед рег. № ....8/15.12.2015 г. на председателя на Д. подсъдимият П. Т. е назначен на длъжност „д. на д.“ в Д... На подсъдимия било разрешено ползването на дългосрочен неплатен отпуск за периода от 12.09.2018 г. до 24.04.2022 г., като със Заповед рег. № ...../31.07.2019 г. ползването е прекратено. За периода 12.09.2018 г. до 07.02.2022 г. подсъдимият е ползвал неплатен отпуск на основание чл. 77 от Закона за дипломатическата служба за времето от 12.09.2018 г. до 21.12.2018 г.; от 23.10.2018 г. до 31.07.2019 г. и от 01.02.2020 г. до 18.08.2021 г.

Със Заповед рег. № ...../29.07.2008 г. на д.а на НРС подсъдимата Н. К. - Р. била приета на военна служба и била назначена на длъжност „р.“ в КД на НРС. Считано от 01.01.2014 г., била повишена в длъжност „Старши р.“ на НРС, като служебните □ задължения били свързани с функциите на „Ю.“. Считано от 01.05.2014 г. била повишена във военно звание „капитан“. След приемане на ЗД., със Заповед № ...../03.12.2015 г. на МС е назначена на длъжност и. в Д.. . Със Заповед рег. № .....30.08.2019 г. на председателя на Д., считано от 02.09.2019 г. служебното правоотношение на подсъдимата с Д. е прекратено .

НРС била конституирана като страна по НОХД № 00160/2013 г. по описа на СВС, образувано по повод внесен обвинителен акт по Досъдебно производство № 50-СС-Сл./2012 г. по описа на Военно-окръжна прокуратура (ВОП) - София, което се разглеждало от съда при закрити врати. По това НОХД, съгласно пълномощно рег. № .....0 от 24.06.2013 г. подсъдимата кап. К., в качеството □ на Ю. на НРС, била упълномощена от свидетеля о. р. ген. м-р Д. Д. - в качеството му на д. на НРС - да представлява и защитава НРС пред органите на ДП № 50-СС-Сл./2012 г. по описа на ВОП - София и пред всички съдебни инстанции във връзка със същото производство. По това НОХД, съгласно пълномощно рег. № RB102101-001-04/12-3-02 от 01.04.2014 г. и подсъдимият подп. Т., в качеството му на Ю. на НРС, бил упълномощен от свидетеля о. р. ген. м-р Д. Д. - в качеството му на д. на НРС - да представлява и защитава НРС във връзка с граждански иск, предявен от службата.

На 26.06.2014 г. двамата подсъдими се явили лично в качеството им на пълномощници на НРС в открито съдебно заседание при закрити врати, водено по НОХД № 00160/2013 г. по описа на СВС. В 16:00 часа съдебното заседание по делото приключило, като делото било насрочено от съда за 27.06.2014 г. от 09:30 часа при същия съдебен състав, прокурор и секретар. Подсъдимият, защитникът му и Ю.ите подп. Т. и кап. К. били призовани за явяването им лично за следващото съдебно заседание.

На 27.06.2014 г. в 09:30 часа съдебното производство продължило при същия съдебен състав, прокурор и секретари. Като процесуални представители на НРС в заседанието се явили подсъдимите.

С определение на съда от същата дата подсъдимият подп. Т. бил отстранен от участието си по НОХД № 00160/2013 г. по описа на СВС в

качеството му на Ю. на НРС поради констатираното от съда обстоятелство, че същият е участвал и в друго качество - в качеството си на свидетел по същото наказателно производство. След определението на съда подп. Т. бил освободен от съдебната зала, като разглеждането на делото продължило с участието единствено на кап. К., в качеството □ на упълномощен представител на НРС.

При приключване на заседанието разглеждането на делото било отложено за 06, 07 и 08 октомври 2014 г. от 10:00 часа в гр. София, С. п., ет. ..., зала № ...

На 06..10.2... г., в указания час и място, било проведено съдебното заседание по НОХД № 00160/2013 г. по описа на СВС, при закрити врати. В съдебното заседание, в качеството си на пълномощник на НРС и Ю., се явила единствено подсъдимата кап. Н. К.. Съобразно определението на съда от предходното съдебно заседание по делото, в заседанието на 06..10.2... г. не се явил подп. Т.. Към този момент подсъдимият подп. Т. вече не разполагал с правомощия да представлява НРС пред съда и съответно да се запознава с материалите по делото в качеството си на страна по него, което обстоятелство му било доведено до знанието лично в съдебното заседание, проведено по делото на 27.06.2014 г., на което той присъствал.

На 08..10.2... г. съдебното заседание по делото с участието и на подсъдимата кап. К., в качеството □ на упълномощен представител на НРС, било отложено за разглеждане за 11, 12 и 13 ноември 2014 г. от 10:00 часа.

Материалите по НОХД № 00160/2013 г. по описа на СВС, се намирили на разположение на страните по делото в сградата на С. п. на адрес гр. София, бул. „Витоша“ № ..., ... етаж, стая № ..., служба „С. д.“, в което на длъжност „З. С. д.“ на СВС била назначена свидетелката Т. М. П..

На неустановена дата преди 2020 г. в НРС било закупено техническо средство – р. .... с възможност да извършва .... .., с неустановена марка, което не било заприходявано като такова, и не се е водело на отчет. ....ът бил закупен от свидетеля К. Б., по разпореждане на свидетеля Г. Н. Р. (заемащ длъжност Началник отдел .. в Н... - Т. отдел), който по това време отговарял за Т.те средства в НРС. ....ът не бил заприходен по предвидения за това ред като с. т. с., собственост на НРС, бил съхраняван в каса на свидетеля Б. и се ползвал от служители на НРС за изпълнение на задачи, без това да се отразява документално.

На 24..10.2... г. подсъдимата кап. Н. К. - Р. посетила Регистратурата за класифицирана информация (РКИ), където се помещавало и с. д. на с.в.с., находяща се в сградата на С. п. в гр. София, бул. „Витоша“ № .., в качеството си на пълномощник на страна по делото (на НРС). Подсъдимата поискала за запознаване материалите по НОХД № 00160/2013 г. от служителката на СВС - свидетелката Т. П. и тя □ ги предоставила. За целта подсъдимата К. лично вписала името си и положила подпис в бланка на контролен лист - заместител, изготвена съгласно Приложение № 5 към чл. 70, т. 5 от ППЗЗКИ по НОХД №00160/2013 г. по описа на СВС.

На 27..10.2... г. подсъдимата отново посетила РКИ на СВС за запознаване с материалите, като в бланка на контролен лист - заместител,

изготвена съгласно Приложение № 5 към чл. 70, т. 5 от ППЗЗКИ по НОХД №00160/2013 г. по описа на СВС, отново вписала името си и положила подпис, че се запознава с делото.

През 2017 г. свидетелят Г. С. бил назначен за началник на отдел, към който попадало и звеното, в което към 2014 г. служители били свидетелите Г. Р. и К. Б.. Свидателят Б. информирал свидетеля С., че през 2014 г. бил закупил .... с възможност за видео и звукозаснемане по нареждане на тогавашния си пряк ръководител Г. Р., за нуждите на подсъдимите Т. и К..

През 2020 г. със свидетеля С. се свързал по телефона тогавашния председател на Д.. - А. А., който го попитал дали К. Б. е негов служител, на което С. отговорил утвърдително и председателят на Д.. го помолил да изпрати свидетеля Б. в кабинета му. След като Б. се върнал, разказал на С., че са го викали, за да даде обяснения във връзка с упоменатото по-горе техническо средство – ...., неговото закупуване и използване. Във връзка с това, свидетелят С. указал да бъде прегледано съдържанието на твърдия диск на служебния компютър, който се предполагало, че към 2014 г. бил използван от подсъдимия подп. П. Т.. При преглед на твърд диск с № S....., предоставен от отдела на свидетеля И. Г., с твърдението, че е ползван от подсъдимия подп. Т. през 2014 г., С. и Б. констатирали наличието на два видеофайла. Свидателят Б. уведомил свидетеля С., че файловете са му известни, тъй като лично той ги е преработвал в PDF файлове и същите са в резултат от записи, направени от подсъдимите подп. Т. и кап. К. с техническото средство - .... през 2014 г. За причините за закупуването на ....а, свидетелите Б. и Р. изготвили докладни записки до председателя на Д., който от своя страна подал сигнал за получената от тях информация до прокуратурата, по повод който е било образувано и настоящото досъдебно производство.

Със заповед от 02.03.2020 г. на председателя на Д.. р. .... „.....“ със сериен № .....С бил определен като техническо средство, което може да се ползва като специално разузнавателно средство по смисъла на чл. 2, ал. 2 от ЗСРС в рамките на компетентността на агенцията и бил вписан в Регистъра за завеждане на Т.те средства.

р. ч. с м. „.....“ и сериен № .....С“ не е вписан в Регистъра за завеждане на Т.те средства по чл. 2 от ЗСРС.

Приетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка е в съответствие с доказателствата по делото и се възприема изцяло от въззивната инстанция. При така установените фактически положения съдът е направил законосъобразен извод, че двамата подсъдими не са извършили престъплението по чл. 339а ал. 1 от НК.

Присъдата е обоснована, основният съд е анализирал всички събрани доказателства и е направил верни изводи. Налице са достатъчно доказателства, които са дали възможност на съда да оформи правилно вътрешно убеждение, което е отразено в мотивите.

Доводите в протеста и тези развити от прокурора в съдебното заседание са несъстоятелни. Следва най-напред да се посочи, че основният съд е

изложил убедителни съображения относно главния факт на процеса, които се споделят изцяло от настоящата инстанция. Въпреки това, в следващите редове, въззивният съд ще изложи и собствени съображения и анализ на доказателствата по делото.

Доводите развити от прокурора в протеста и допълнението към него, както и в заседанието пред въззивната инстанция са неоснователни.

На първо място следва да се посочи, че обвинението не е установило идентичност на ръчния .... с марка „....“ и сериен № .....С“, който е описан в обвинителния акт и ...ът приложен от прокуратурата с обвинителния акт като веществено доказателство по делото. В съдебното заседание в основния съд на 11.07.2024 година, по реда на чл. 284 от НПК, съдът е предявил на страните и на експертите веществените доказателства приложени по делото с обвинителния акт. Веществените доказателства са били в два плика. В плик № 1 на хартиена лепенка, като обект № .. е записан един брой .... с вградени ..... На циферблата е изписана марка „...С, неизвестен производител, ...ът е с метален корпус (цветът хром), а каишката е от полимерна черна материя. Същият е описан в приложението към обвинителния акт в точка VII под № 7 „един брой р. .... „....“ със сериен № .....С и абревиатура „А.–.“ с вградени ..... с изписана на циферблата марка „.....“. При разпечатването на плик № 1 в него е намерена черна картонена кутия с надписи върху външната горна страна „С....“ „I... ..Р“, С...., I....., R....., V....., F... ..“ . След отваряне на кутията в нея е намерен един ...., дунапрен, кабел диск, инструкции за действие и книжка към ....а. В същото съдебно заседание е извършен и оглед на веществено доказателство, р. ...., описан в т. VII, 7 от приложението на обвинителния акт, в присъствието на експерта инж. Ц. А. (на л.л. 233 – 234 от том 2 на наказателното дело). При огледа е установено, че на ....а има надпис „...С, както и надпис „.....“. При отваряне на капака на ....а в същия е констатиран слот за карта памет, в която е поставена карта памет „S.....“ с надпис върху нея 8GB. Експертът е отговорил на зададените му въпроси, че без тази карта памет ...ът не може да снима, че ...ът няма друга памет освен тази в картата, както и че ...ът е представен за експертиза в същата кутия, в която е бил към момента. При огледа по ....а не е констатиран сериен номер. Не е констатирана и марката „....“, както това веществено доказателство е описано в обвинителния акт. От това следва категоричен извод, че приложеният .... като веществено доказателство с обвинителния акт и инкриминирания .... описан в обвинителния акт, с който се твърди, че е извършено деянието не са идентични. Само това обстоятелство е достатъчно, за да бъдат подсъдимите оправдани.

На следващо място, несъстоятелен е доводът на прокуратурата, че престъплението на двамата подсъдими се доказвало от показанията на свидетеля Б., както и от тези на свидетелите Р. и С.. В мотивите основният съд е направил изчерпателен и задълбочен анализ на показанията на свидетелите Б., Р., С., Г. и Д. Д. Съдът е анализирал показанията им, съпоставил ги е, констатирал е недостатъчна пълнота и яснота в показанията на първите четирима от тях и е приел, че те не подкрепят обвинителната теза (на стр. 24-39 от мотивите, л.л. 298 гърба – 306 от том 2-ри на наказателното дело).



Анализът на първоинстанционния съд се споделя изцяло от мнозинството на въззивния съд. За пълнота на изложението настоящата инстанция ще посочи следните моменти от показанията на свидетелите: 1) липсва конкретика и яснота относно обстоятелството кой, кога и по какъв начин е предавал на два пъти, според обвинението, техническото средство на Т. Б. няма ясен спомен за тези обстоятелства; 2) показанията на двамата свидетели не установяват, дали подсъдимият е ползвал техническото средство. В тази насока показанията и на двамата свидетели са еднозначни. Свидетелите твърдят, че не знаят дали го е изнасял извън територията на НРС, нито дали го е ползвал лично, снимал или записвал с него; 3) в показанията на Б. липсва конкретика относно това, дали и кога инкриминираният .... му е бил върнат. Същият е заявил че няма спомен как ....ът му е бил върнат – дали от свидетеля Р. или той сам го е взел, без да уточнява от кого; 4) Б. твърди, че закупеният от него .... през 2014 г. не е имал обозначена марка, а при регистрирането му в регистъра през 2020 г. свидетелят е вписал произволна дума за марка и произволен сериен номер, тъй като „той нямаше нищо отличително, за което да се хванем“. При предявяването по реда на чл. 284 от НПК в хода на съдебното следствие и извършения оглед на вещественно доказателство – инкриминирания .... е установено различие между твърдяното от свидетеля Б. относно външните белези и наличните обозначения върху огледания обект. Понеже се твърди, че именно инкриминираният .... е идентичен с този, който е вписан през 2020 г. в регистъра по чл. 2 от ЗСРС и предаден за нуждите на досъдебното производство, то не е ясно защо при неговото вписване в регистъра свидетелят Б. не е ползвал обозначенията върху циферблата му - „...С“ и надпис „.....“, а е било необходимо да го индивидуализира с произволни, неизводими от обективността белези. Остава неясно, поради каква причина твърдяното техническо средство, ако е отговаряло на критериите на чл. 2, ал. 2 от ЗСРС, не е било вписано в регистъра още при закупуването му, а това е сторено шест години по-късно;

Несъстоятелен е доводът на прокуратурата, че деянията на двамата подсъдими се установявали от вещественото доказателство харддиск WD с № S..... и изследване на находящите се в тях електронни компютърни данни. Дискът е приложен като вещественно доказателство в п. VII т. 5 от обвинителния акт. От значение за преценката на надеждността на това вещественно доказателство са показанията на свидетеля И. Г. и писмено доказателство – писмо-отговор от председателя на Д.. от 01.07.2024 г. От последното се установява, че харддиск .... (WD) с № S..... не е зачисляван за служебно ползване на подсъдимия Т. и няма данни за ползването му от него. Този диск не фигурира в регистрите на Д.. за материалните носители по ЗЗКИ, не може да се установи еднозначно, че този „харддиск е собственост на агенцията и е бил ползван от нейни служители“. От показанията на свидетеля И. Г. – началник отдел в „ИТ“ звено в Държавната агенция „Р.“ (л.л. 267 гърба – 269 от том 2-ри на наказателното дело ) се установява, че хард-дискете в компютърните конфигурации, ползвани в Д.. не се описват и не е ясно кой точно служител е ползвал съответния хард-диск. Ако определен хард-диск не е регистриран по ЗЗКИ в агенцията не се

съхранява информация, дали даден сериен номер въобще е съществувал или е даден на определен служител. Показанията на Г. в тази насока се потвърждават и от писмото на Държавна агенция „Р.“ с рег. № 12-2416/01.07.2024 година (на л. 217 от том 2-ри на наказателното дело). Обстоятелството, че харддиск .... (WD) с № S..... не е регистриран в регистратурата на Д.. се установява и от Протокол за доброволно предаване (на л.л. 12 и 13 от том 2-ри на досъдебното производство). В протокола изрично е отбелязано, че този диск не е регистриран в регистратурата на Д... Няма обаче категорични доказателства, че хард – дискът е ползван от подсъдимия Т.. При предаването му на прокуратурата свидетелят С. е заявил, че дискът е бил използван от подсъдимия П. Т.. Посочил е в протокола, че дискът му е бил предаден от служител на звено на Д., отговарящ за компютърна поддръжка и администриране. В показанията си пред основния съд в съдебното заседание на 15 май 2024 година (на л.л. 171 – 177 от том 2-ри от наказателното дело) С. твърди, че хард-дискът му е бил предоставен от началника на „О.-т. АТ-2“ – И. Г.. Тогава твърдял пред него, че това е хард-дискът използван от подсъдимия Т.. Относно самия хард-диск заявява, че не помни върху него да е имало надпис. В показанията си свидетелят И. Г., в съдебното заседание на 02 октомври 2024 година (на л.л. 267 гърба – 269 от том 2-ри на досъдебното производство) И. Г. заявява, че С. му е поискал диска ползван преди години от Т., но заявява: „на Г. С. аз лично не съм му предавал никакъв носител на информация“. По нататък казва още: „със сигурност не съм давал разпореждане да бъде предаден дискът на господин С.“. При това положение няма как да се приеме за категорично доказано, че това е дискът използван от подсъдимия Т. и че същият не е бил ползван и от други служители.

Обвинението и защитата поставят въпроса, дали бланкетната правна норма на чл. 339а от НК може да бъде запълнена с нормите на чл. 32 от Конституцията на Република България, както и с нормите на чл. 13 ал. 1 и на чл. 15 ал. 1 от ЗСРС. Това има значение доколкото деянието, ако е извършено такова, може да бъде осъществено от обективна страна. На първо място разпоредбата на чл. 339а ал. 1 от НК е бланкетна и следва съдържанието ѝ да се изпълни със съответни норми от други нормативни актове. За да е съставомерна тази разпоредба изисква не просто липса на разрешение, но то следва да е изискуемо по закон, тъй като законодателят е предвидил изискването за „надлежно разрешение, което се изисква по закон“. В опит да запълни съдържанието на бланкетната правна разпоредба, обвинението приема че е нарушена разпоредбата на чл. 32 от Конституцията на Република България, според която „никой не може да бъде следен, фотографиран, филмиран, записван или подлаган на други подобни действия без негово съгласие или въпреки неговото изрично несъгласие, освен в предвидените от закона случаи“. Няма спор, че Конституцията е върховен закон и разпоредбите ѝ имат непосредствено действие. Самият чл. 32 ал. 2 от КРБ, обаче е бланкетна разпоредба, тъй като поставя определена забрана в зависимост от „предвидените от закона случаи“. С други думи, разпоредбата има забранителен характер по принцип, а не предвижда (и обективно не е в

състояние да предвиди) определен разрешителен режим по смисъла на чл. 339а ал. 1 от НК. Следователно, препращането към чл. 32 ал. 2 от КРБ обективно не може да запълни съдържанието на бланкетната разпоредба на чл. 339а ал. 1 от НК. Да се допусне противното, означава по същество неоправдано да се разшири приложното поле на чл. 339а ал. 1 от НК, тъй като в този случай би се оказало, че забраната по чл. 32 ал. 2 от КРБ е абсолютна по своя характер и не подлежи на никакви ограничения. Това не е така, понеже както Конституционният законодател, така и Законодателят в чл. 339а ал. 1 от НК е предвидил такива ограничения да бъдат уредени на законово равнище. Липсата на съответна законодателна уредба, в разрез с които поведението на лицата би могло да съставлява престъпление по чл. 339а ал. 1 от НК, на практика превръща тази наказателноправна разпоредба в неприложима. Обективно няма как да бъде изпълнен обективния признак „липса на надлежно разрешение, което се изисква по закон“. В конкретния случай, независимо от причините за това, отсъства обективен елемент от състава на престъплението по чл. 339а ал.1 от НК - „липса на надлежно разрешение, което се изисква по закон“, което влече и обективна несъставомерност по чл. 339 ал. 1 от НК.

Недопустимо е още бланкетната норма на чл. 339а ал. 1 от НК да се запълва и с нормите на чл. 13 ал. 1 и на чл. 15 ал. 1 от З. с. р. с.. Тези норми посочват органите, които могат да искат прилагането на с. р. с. и реда по който използването на с. р. с. се разрешава. Тези норми не регламентират използването на с. т. с. и не съдържат забрани в тази насока. Освен това длъжността на двамата подсъдими – Ю.и на Д.. няма връзка с искания за прилагане на с. р. с. и с реда, по който те се разрешават. Само следва да се отбележи, че чл. 339а ал. 1 от НК инкриминира нерегламентирано използване на с. т. с. за негласно събиране на информация, а не на с. р. с..

На второ място от обективна страна, деянието по чл. 339а ал. 1 от НК изисква да е налице „с. т. с., предназначено за негласно събиране на информация“. Законодателят неслучайно е предвидил, че за обективната съставомерност по чл. 339а ал. 1 от НК е необходимо да е налице не просто техническо средство, което е от естество да служи за негласно събиране на информация, но същото следва да е специално предназначено за тази цел. Именно така следва да се разбира коментираният обективен признак, доколкото липсва легална дефиниция за него. Ноторно известно е, че разширителен подход при тълкуването на наказателноправните норми е недопустим.

По делото не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Несъстоятелен е доводът на прокуратурата развит в съдебното заседание пред въззивния съд, че предадените вещи неправилно не били приобщени от първоинстанционния съд като годни вещественни доказателства. По горе беше посочено, че веществените доказателства, приложени към обвинителния акт, са предявени на страните по реда на чл. 284 от НПК, огледани са в съдебно заседание и са били обект на експертизите по делото. Съвсем отделен е въпросът как тези доказателства са били оценени от съда.

Предвид изложеното протестираната присъда се явява обоснована и

законосъобразна и следва да бъде потвърдена.

Предвид горното и на основания чл. 338 от НПК съдът

## **РЕШИ:**

**ПОТВЪРЖДАВА** присъда № 10/02.10.2024 година по наказателно общ характер дело № 20236100200135 по описа на С. в. с. за 2023 година.

Решението може да се протестира и/или обжалва в петнадесетдневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния касационен съд на Република България.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_